

vilde den derved knæstætte et Princip, der ikke tidligere har været praktiseret, og det forekommer mig, at det vilde føre for vidt. Det vilde ogsaa føre til, at en hel Del andre private Foretagenders Funktionærer med samme Ret kunde komme og sige: Maa vi nu ogsaa bede om, at faa nedsat en Kommission til Undersøgelse af vore Lønningsforhold, Retsforhold o. s. v. Thi med den samme Ret, hvormed man vil nedsætte en Kommission til Undersøgelse af Forholdene ved disse Baner, der ikke have faaet noget Tilskud, maatte man kunne gøre det f. Eks. overfor Sporvejene, hvor Staten ogsaa har givet Koncession, men ikke noget Tilskud. Og det fører endnu videre. Med samme Ret maatte man kunne gøre det overfor alle de Virksomheder, hvor Staten yder et større eller mindre Tilskud, f. Eks. private Havne, Hedeselskabet, og man kunde nævne mange flere Foretagender. Man vilde derfor, forekommer det mig, gaa alt for vidt ved Nedsættelse af en saadan Kommission. Det vilde være at krænke det private Selvstyre, som man ellers har holdt saa stærkt i Hævd fra Rigsdagens Side.

Naar man vil forsvare denne Plan med bl. a. at sige, at Privatbanernes Funktionærer ikke ere saa godt lønnede som Statsbanernes, og deres Arbejde er det samme, maaske endnu strengere, skal jeg ikke sige noget derimod. Det er vist rigtigt, at Lønnen ikke er saa høj, Staten er jo en meget kulant Arbejdsgiver, og det kan ogsaa godt være, at den Arbejdsydelse, som de private Baners Funktionærer præstere, fuldt ud staar paa Højde med Statsbanernes. Men naar man ogsaa vil sige, at deres Ansvar er det samme, kan jeg ikke indrømme det. Det maa jo sikkert erkendes af alle, at det Ansvar, som det Personale, der skal føre et Eksprestog frem, har, er betydelig større end det Ansvar, der paahviler det Personale, der skal føre et mindre hurtiggaaende Tog frem. Ogsaa med Hensyn til Sikkerhedstjenesten ved Eksprestogene er Ansvaret meget større. Man vil ikke paa nogen privat Bane kunne paavise, at der paahviler Personalet et saadant Ansvar som ved Sikkerhedstjenesten paa Statsbanerne. Dernæst vil det være aldeles umuligt at tilvejebringe fuldstændig Lighed i Lønningsforholdene, idet Forholdene ved de forskellige Baner ere yderst forskellige. En saadan Enhed som den, der er indført ved Statsbanerne, kan derfor neppe tilvejebringes der. Der er utvivlsomt en meget betydelig Forskel paa, hvorledes Amager-Banen og Nørre-Næbel-Banen f. Eks. lønner deres Personale, og det vil

ikke kunne være anderledes. Der er ogsaa den store Forskel paa Statsbanernes og Privatbanernes Personale, at de første antages af det offentlige, medens Privatbanernes Personales Ansættelse er af rent kontraktmæssig Natur. Og deres Funktionærorganisationer ere derfor en helt privat Fagorganisation. Skulde en Strejke blive erklæret i Kraft af denne Fagorganisation, vil den neppe kunne medføre strafferetlige Virkninger, selv om det maatte vise sig, at Strejken var sat i Værk uden Grund. Men det ville vi dog hævde, at det er ganske anderledes for Statsbanernes Funktionærers Vedkommende. Der er ogsaa en meget betydelig Forskel.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forhandlingsretten vil jeg sige, at det følger af sig selv, at den betydelige Forskel, der er i de Forhold, hvorunder Privatbanernes Funktionærer, og de, hvorunder Statsbanernes Funktionærer virke, maa medføre, at det vil blive adskilligt vanskeligere at gennemføre Forhandlingsretten for de førstes Vedkommende, hvis man vil gennemføre den i Lighed med den, Statsbanernes have. Organisationerne ved Privatbanerne ere ikke en Helhed, hver enkelt Privatbane har sin Bestyrelse, der ikke som Helhed er indgaaet i en Fællesrepræsentation, og alene dette Forhold, at hver enkelt Banes Funktionærer ere henviste til at forhandle med denne Banes Bestyrelse, er saa afvigende fra Forholdene med Hensyn til Statsbanefunktionærerne, at der ikke kan findes nogen Lighed. Hvis man saa fra Statens Side i Medfør af en eventuel Kommissionsbetænkning vil paabyde disse Privatbaner en almindelig Forhandlingsret, forekommer det mig, at det vilde være et meget stærkt Indgreb i den paagældende Banes Selvstyre. Der findes to Organisationer, Bestyrelsernes og Funktionærernes, hvilke for Resten vistnok ere meget ufuldkomne. Man bør derfor selvfølgelig søge at faa Regler for Forhandlingen mellem den enkelte Banes Bestyrelse og dens Funktionærer, og lader det sig ikke gøre, kunde der maaske findes en anden Udvej til at komme ind paa dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) var noget inde derpaa. Han antydede, at der maatte kunne gøres noget gennem en fri Forhandling mellem Banens Bestyrelse og dens Funktionærer. Det ærede Medlem har ikke saa lidt Ret i denne Betragtning, og det er vistnok den Vej, hvorved der vil kunne naas det bedste Resultat. Thi Sagen er den, at hvis man for den enkelte Banes Vedkommende vilde prøve paa at træffe